

far a la dissipació; pron. ...
a la dissipació. Les comparses que
pejorata l'han dissipat. Un
dissipat.

dissipat -ada adj. Aliurat a la
dissipació. Un home dissipat | de
dissipació. Una vida dissipada.

dissociabilitat f. Qualitat de
dissociable
dissociable adj. Que es pot dis-
sociar

dissociació f. Acció refletida de dis-
sociar o dissociar-se; esp. proués pel
qual un compost es descompon en els
seus constituents per l'acció d'una
o d'un dissolvent.

7; l'efecte;
7 l'organisme.
dissociació -iva adj. Que
emmena a la dissociació

dissociar v.tr. Separar (unes uni-
des per associació). Dissociar les
partícules d'una substància. La mort
dissocia els elements de què es compon